

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiează.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu 2, Iunie v.

Încă ași și mâne și creștinătatea ortodoxă serbeză ziua cea memorabilă în istoria omenimei, ziua când spiritul adevărului s'a pogorât preste apostolii, cari prin învățăturile lor salutare au reformat societatea omenescă.

Doisprădece bărbați modești au pășit în lumea întrégă, fără de armate și fără de aparatul cel mare de puternici lumesci și într'un interval relativ scurt, modestia adevărului triumfează, și sub împăratul Constantin să suie pe tronul celei mai puternice împărății de odinioară.

Cu toate aceste mii de ani au trebuit până adevărul să și serbeze adevăratul triumf contra neadeverului și a nedreptății ficei neadeverului și iară și cu toate aceste lupta între adevăr și neadevăr, între dreptate și nedreptate se continuă și astăzi cucerinduși numai puțin câte puțin terenul pentru de a deveni un bun comun al tuturor omenilor.

Tunurile și alte arme destructive cu cari în anul trecut și o parte din anul acesta s'au purtat lupte crâncene pentru principii salutare, încă nu sânt așezate în magazinele de unde s'au luat. Luntele încă stau aprinse în mâinile resboinicilor și așteptă să vedă ce vor isbuti diplomații adunați în giurul mesei verși în Berlin. Aceștia încă, dic cel puțin, că sânt întruniți pentru o parte a operei salutare pentru omenime întemeiate pe principiile creștinismului. Eliberarea creștinilor din orientul Europei de sub despotism este o operă, carea, în altă formă, nisuesce spre aceeași țintă umanitară de a restaura adevărul și dreptatea acolo, de unde le alungase despotismul, care împărția omenii între domni și sclavi.

Vor fi acești apostoli moderni, demni următori ai principiilor ce profesază? opera lor va fi salutară. Dar vai! când în locul principiilor celor

mari se va pune egoismul. Acesta alungă adevărul, alungă armonia dintre omeni și în loc să aducă fericirea, întrunirea salutăată cu încredere și de care se legau atâtea speranțe, pôte deveni o iluziune. Nôue jertfe de sânge omenesc și de avere, ar trebui atunci nu pentru încoronarea operei, ci pentruca să aibă posteritatea cu un esemplu mai mult, că unde nu sânt cugete curate cât reu se pôte face omenimei în numele ajutoririi sale.

Încă avem prea puține indicii despre decursul congresului din Berlin, pentrucă abia s'a început. Încă nu este iertat a ne da o părere hotărâtă asupra lui, cu atât mai puțin o părere, carea să infățișeze pesimismul cel mai pronunțat. Însă împregiurarea atinsă mai sus, că armele cari au fost duse în luptă, încă stau tot gata pentru întreprinderi nôue resboinice și împregiurarea, că, giur împregiurul nostru, vedem cum resar ca din pământ păduri întregi de baionete, ne face să presupunem aceea ce nu esclude cu totul vederi pesimistice.

Rusia cu deosebire, cu atitudinea ei de până aci, ne însuflă îngrijiri. Pretensiunile pe peninsula balcanică, pretensiunile ei față de Româniă sânt acea parte pipăită, putem dice, care din ajutoriu pentru cauza creștinilor din orient amenință a deveni o amenințare a staturilor cari au interese imediate și mediate în peninsula balcanică. Câte interese de aceste se mai pot ivi în decursul desbaterilor congresuali din cari să se nască în fine conflicte și atunci în loc de a pune în conțelegere puterile creștine ale Europei capet suferințelor seculari ale creștinilor din orient, să se trezască Europa cu alte suferințe cari din orient să se tragă adânc în sinul ei.

Să sperăm înse că puterea spiritului adevărului care a străbătut cu putere iresistibilă în lume și între omeni va lumina pe cei întruniți la Berlin și în pace și în bună înțelegere vor satisface dorințelor ce le aș-

teptă Europa cu multă sete. În speranța acésta să serbăm dară serbătorile Rosalielor, implorând totodată providența divină a mijloci ca cei întruniți peste curând să se întorcă ca apostoli ai păcii la vetrele lor, vestind în toate părțile pacea și între omeni buna voire.

Revista politică.

Mercuri s'a întrunit dieta din Budapesta pentru a continua desbaterile, cari nu se vor mai intrerupe până la disolvere. Alegerile cele nôue se vor escrie cam pela mijlocul lui Iuliu. Adevărinduse acesta ar fi un semn că alarma, care se deduse zilele aceste cu potențatele sciri despre mobilizare a fost o alarmă deșartă.

Congresul s'a deschis joi la 2¹/₄ ore după amăzi. După o scurtă salutare adresată din partea lui Bismarck membrilor congresului, a răspuns Andrassy, propunând a se da presidiul lui Bismarck și a încheiat cu cele mai căldurose dorințe pentru cât mai curândă însănoțoare a împăratului Wilhelm. — Bismarck mulțămînd a primit presidiul și congresul a pășit la constituirea secretariatului. — Ședința cea mai de aproape va fi luni. Până atunci vor avé loc convorbiri private între diplomați. Dela convorbirile aceste se așteptă o promovare grabnică a lucrărilor congresului. În acea zi a avut o convorbire privată Andrassy cu Șuvaloff.

„Polit. Corr.” anuncie din București: Ruși, în urma protestului din partea României, s'au retras dela pozițiunea Românilor, Pitești, 10 kilometri, dară au înaintat dela Ploiesci spre Filipesci până la riul Praova, asigurând că nu vor trece spre Câmpina.

Italia la Congres. Corespondentul diarului la „Republique française” dice „Pressa”, spune că Italia se prepară

a lua parte la desbaterile ce vor da loc cestiunea orientală în sênul întrunirii reprezentanților puterilor, care afară de noi accidente, se va ține la 13 Iunie la Berlin.

Este greu a se precisa, încă de acum atitudinea ce Italia va păstra în acésta circumstanță. Organele presei clericale persistă a afirma că cabinetul italian elaborază proiecte de revendicare, al căror succes îi urmăresce, favorisând vederile puterii victorioase; dar toate aceste sgomote trebuie primite cu multă circumspecțiune.

Lăsând toate aceste la o parte și judecând după limbajul diferitelor diare italiene oficiose, se pôte spune că cabinetul italian se gândesce mai înainte de toate să înlesnescă încheierea unei păci decisive și durabile, luânduse de basă menținerea statului quo teritorial în Europa afară de câte va modificări ce pot fi trebuincioase în Orient.

Diarele clericale, despre cari vorbirăm mai sus, fac alusiune la revendicarea Tarentului și Triestului, în schimbul ocupării Bosniei și a Herzegovinei de către Austria.

Dar, dacă ne-am uni cu corespondentul numitului diar francez, anecdotos, carea deși este în Sibiu, și folositoré din punctul de vedere strategic, ar fi considerabil de vătămătoré din punctul de vedere internațional, din cauza gelosiei ce ar face să nască în Germania, și din punctul de vedere economic, din cauza stîrpirii comerțului venețian, în cazul când portul Triest ar deveni centrul mișcării comerciale italiene în Adriatică.

Programul cabinetului, — termină corespondentul diarului francez în cestiune, — se resumă în dorința de a se evita resbelul, nu de amorul pentru pace, dar fiind că, ori ce participare la un conflict, ar avé pentru Italia, în circumstanțele actuale, consecințe desastrose.

FOIȚA.

Libera comună regescă Reșinariu.

(Schia istorică compusă de Petru Broté.
(Urmare).

După încheierea procesului care de ambii advocați s'au purtat cu mare desteritate, guvernul țerei au decis:

1. Că Reșinării de ore-ce ei sânt aședați ca coloni pe teritoriul Sibiiului în înțelesul decretului tripartit partea 1 Titul 84 pământul, fênațele, pădurile și munții asemnați lor prin comunitatea Sibiiului se-i folosescă și în viitoriu, dar să fie datori a face prestațiunile ca și până acuma.

2. Dreptul cărcimăritului (educile) în înțelesul ordinului guvernial din 30 Maiu 1777 se'l eserciteze acuatorii (adecă Reșinării) dela Sânt Mihaiu până la anul nou.

3. Tacsele să le administreze în cassa alodială (a Sibiiului) și să se compute.

4. Să se dea Reșinării o de-

regătorie comunală pentru aplanarea causerlor bagatele.

5. Privește culegerea ghindei.

6. Pentru tăiatul lemmelor să li se plătescă, dar calea să o dirégă Reșinării.

Guvernul au mai motivat sentința sa și cu aceea că documentele produse de Reșinării sânt false și fabricate de ei; pre când ale Sibienilor se află în original și adeveresc că teritoriul Reșinariului n'au fost deosebit de al Sibiiului, pentru că teritoriul Sibiiului cătră resărit atât în munți cât și în câmp nu se învecinază cu Reșinariul ci cu Cisnădia.

După publicarea acestor decisiuni Reșinării s'au declarat nemulțămîți și au apelat la tronul Măiestăței Sale rugând pe guvern ca să așternă actele acolo.

Bunul și iubitoriu de dreptate împăratul Iosif al II-lea prin rescriptul seu din 6 Noemvrie 1786 au turnat balsam vindecătoriu în ranele mult asupriților locuitori din Reșinariu. Acel prea înalt rescript emanat în limba latină, are în traducere română următoriu cuprins:

Iosif al II-lea, din grația lui Dumnezeu ales împărat al romanilor totdeuna august, rege al Germaniei, Ungariei, Boemiei, Archiduce al Austriei, Ducele Burgundiei și Lotaringiei, marele principe al Transilvaniei și comitele Sécuilor.

Ilustrii, spectabili, magnificii, generoșii, egregii, prudenții și circumspecții nostri credincioși nôue inbiți! Din actele procesuale ale părților, din alegațiunile și documentele lor precum și din deliberatul vostru, care l'ați făcut în cauza comunității Reșinariu ca acuator și publicul liberei regalei cetăți al Sibiiului ca acuatoră, după ce le-am primit, reveđut și judecat m'am convins că voi v'ați depărtat tare dela natura și constituțiunea fundului regesc și dela privilegiile date din bună voință acelor locuitori, când ați cunoscut pe locuitorii comunei Reșinariu să fie supuși diferitelor tacse și prestațiuni, prin urmare i-ați judecat de a rămâne în stare colonială, pre când natura fundului regesc este a nu cunoșe afară de principele țerei pe nimenea de domn pământenesc. De aceea este interdîs în favoarea unor privilegii

a pretinde o comună, sau un predus, cu atât mai puțin a i-l confera. Ne-am decis așa dară a indrepta deliberatul vostru, pe comuna Reșinariu a o absolva de domnia Sibienilor și a o declara de Comună liberă regescă. Pre când absolvăm și declarăm prin vigorea acestora și demandăm ca dela partea trasă în judecată nu numai din pășune din munți și din păduri atât cât îi va fi de prisosu să se asemeze părții acuatoré, și să se deosebescă prin semne și movile de teritoriul Sibiiului; dar și folósele cari le-au tras comunitatea acuatoră dela anul 1735 sub titlul de prestațiune să fie datore ale refunda părții acuatoré cu toate interesurile cuvenite.

A vóstră datorință așa dar este acésta părintescă a noastră decisiune, pe calea sa a o face părților litigante cunoscută și a îngrijii ca să se pună în lucrare. Înapoindu-ve actele procesuale spre a le inmanna la aceia de care se țin, rămânem cu grația noastră regescă și principală de bine-voitori.

Data în cetatea noastră Viena austriei în 6 Noemvrie 1786, a împă-

Rusia la Congres. Corespondințele din Petersburg al „Corespondinței Politice“ din Viena scrie că ar fi o mare eror să se crede că spiritul poporului rus, în ajunul congresului, este liniștit și încredătoriu. Din contră, el este agitat mai mult ca ori când altădată, și chiar diarele moderate, și-au însușit un ton violent. Această poze fi privită ca un efect imediat al tratărilor anglo-ruse; efect, care s'a agravat și mai mult în urma declarațiilor făcute de guvernul austromaghiar în sinul delegațiilor. Guvernul rus însă se poze considera ca neatins de impresiunea acestui efect, deși nici densus nu e cu totul liniștit. În cercurile bine informate se crede că divergența de vederi, între cabinetele din Viena și Petersburg, nu e tocmai atât de adencă și încordată, pe cum se pare la prima vedere. Se speră că la congres se vor pute concilia, nu numai divergențele de vederi dintre Rusia și Anglia, dar și acelea dintre Rusia și Austria. Astăzi încă nu se poze tăgădui că între vederile cabineteilor din Viena și Petersburg domnesce o vedită contrarietate. Și între aceste vederi nu ocupă locul cel din urmă cestiunea portului Antivari, cestiune, care nu presintă puțină gravitate. Muntenegrul este foarte popular și agreat în Rusia, din care cauză guvernul rus își are mâinile legate. În consecință, cabinetul din Viena n'ar face reu să fie mai indulgent în această cestiune, menagiând astfel prestigiuul Rusiei, atât de mult angagiât în această cestiune. Această concesione din partea cabinetului vinez ar fi cu atât mai facilă că, după numitul corespondent, tocmai posesiunea portului Antivari ar îmbrănci pe Muntele Negru în o perpetuă aternare de Austria.

„Corespondința Politică“, publicând această scrisore, adaogă că nu împărtășesce vederile depuse într'ensă.

Corespondențe particulare
ale „Telegrafului Român.“

Din Bucovina, 6 Iunie n. Mai multe dame române din societatea cea mai de frunte din Bucovina, aușind despre strălucitul triumf ce l'a căștigat limba și literatura română la Montpellier prin marele poet al întregii români, dl. V. Alecsandri, încântate de această bucurie nespuse, ce străbătut ca un fulger în tôte „patru unghiuri“, adresară d-lui: Alexandri următoreă telegramă:

„Domnului V. Alecsandri.
Gara Mircești în România.

„Mândria noastră de a fi Române, d-ta marele și cel mai strălucit lauriate al nostru Poet o ai mărit și justificat prin sublim-ră-

pitorele acorde ale „Cântecului gintei latine“ în modul cel mai avantajos și mai satisfăcătoriu!“

„Primesce deci de la noi pre lângă felicitățile noastre cele mai sincere și mai adevărate, și asigurarea din parte-ne de cea mai afectuosă stimă și mulțemire!
(Urmézăi subscrierile).

Sosind care-va respuns, nu vom pregeta a vi-l trimete. P.

Causă improprie.

Reproducem după „Timpul“ un model de cuvântare parlamentară rostită de dep. Titu Maiorescu în camera României cu ocaziunea desbaterei proiectului de lege de descentralizare:

D. Titu Maiorescu. D lor deputați, cred că v'e va păre lucru firesc, ca într'o materie așa de însemnată să d'ică și opozițiunea cuvântul ei, opozițiune prea mică la număr, căci mi se pare că, din întâmplare, astăzi s'nt singur de această colere politică în mijlocul d-v....

O voce. Cu atât mai mare merit.

D. Titu Maiorescu. Nu este meritul atât de mare cât este greutatea de a vorbi în singurătate, cu un singur vot, care se va numera; însă poze, dacă argumentele vor fi tari, atunci unul sau altul din d-v. „va re-lua aceste argumente și le va desvolta într'un mod accesibil acestei maiorități.

D-lor până acum nu am avut ocaziune să vorbesc înaintea d-v. căci cestiuni mai importante la care am asistat, au fost, pe cât știu, numai doue; era o interpelare făcută cu ocaziunea sosirii dlui președinte al consiliului din străinătate și creditul de trei sau patru milioane cerut asupra armatei. Opozițiunea, însă având în vedere pozițiunea, în care se află țera și simțind ca și d-v. că în aceste împrejurări guvernul, care reprezenta țera în străinătate, ori de ce colere ar fi, are trebuință de tot prestigiul său, în interesul țerei a creșut de datorie sa patriotică de a lăsa la o parte opozițiunea, rezervându-și să d'ică cuvântul său la un timp mai oportun. Remâne însă cestiunea din întru, și aci având depina libertate de acțiune și de cuvânt, dați-ne voie a spune părerea noastră în materie.

D-lor am ascultat cu multă luare aminte ceea ce au vorbit onor. preopinenți; am citit mai cu samă cu multă luare aminte raportul dlui raportor al d-v.

Un lucru, d-lor, nu l'am înțeles bine din acest raport: pentru ce schimbați legea dela 1864? căci legea dela 1874 în acea parte pe care d-v'astră o numiți că este quasi-feudală este schimbată, adecă în ceea ce privește comunele rurale ați pus-o afară din aplicare și ați reînființat legea din 1864. Va să d'ică, pericolele aristocratice, de care se vorbea, numai s'nt în joc.

Atunci care este pripa cea mare, care v'e face să schimbați acum, în împrejurări așa de grele, legea comunală, sa remaniati

ției noastre romane 22, al regimului nostru ereditariu al 6.

Iosephus m/p.

Comes Carolus Palfi m/p.

La mandatul propriu al sacratissimei cesareo regie maiestăți

Iosephus Donath m/p.

Cu ducerea a cestei prea înalte decisiuni la îndeplinire, Tabla regescă districtuală din M. Oșorheiu după ce în cale judecătorească s'au fost statornicit marginea teritoriului care să se dea Reșinariului, precum și suma de desdaunare, în 12 Noemvrie 1788 au însărcinat pe asesorele de acolo Antoniu Donath de Pálos dându-i de ajutoriu pe oficialul dela protocolul intratelor comitele Michael Toldolagi.

În 1-a Decemvrie 1788 comisiunea a ieșit în fața locului și după ce s'au prezentat reprezentanții atât părților din judecată cu advocații sei, cât și reprezentanții comunelor vecine, adecă al Cisnădiorei, al Cristianului, al Poplăcei și al Gura Riului, s'au dat cetire ordinațiilor privitoare la această lucrare.

Reșinarieni atât, cât și Sibieni

au protestat cei dintâiu rezervându-și dreptul de a pretinde pe calea legii mai mult teritoriu decât li s'au dejudecat; Sibieni au pretins ca câmpul Reșinariului să fie numai până la calea care duce dela Cisnădiora la Poplaca (pe la sălciiile maglasului); dumbrava cea mică, morile, casa cea zidită de cetate să remănă tôte în proprietatea cetăței; pentru că cetatea este mare, are dicasterii multe, zidiri publice, căli cu poduri multe. La repararea zidurilor acestora se cer lemne și var. Dumbrava cea mare care s'au asemnat cetăței, nu este bună pentru edificii, din cauză că lemnele acolo s'nt nodurose, strimbe și neapte; Dumbrava cea mică este cultivată de ei și de predecesorii lor cu ostănele mari, grige, pază de multe ori și cu pericolul vieței. Pre când Reșinarieni trăiesc cea mai mare parte cu păscutul vitelor și au lipsă numai de munți nu și de acestea.

Comisiunea, atât protestul acesta cât și cel dat de Reșinarieni l'au cetit în așul publicului adunat și apoi au purces la facerea movilelor în înțeleșul sentinței emanate în 7 Octomvrie

fundamentul organisiării statului Român chiar acum la Maiu 1878? D. raportor pune un cuvânt înainte:

Constituțiunea. Constituțiunea care cere ca să se facă o lege comunală mai descentralizată și să se dea independența comunei. D-lor, scuzați dacă pentru un minut, când pronunț cuvântul Constituțiune, trebe să v'e fac o declarare, declarare care s'nt silit a o face fiind că, întemeindu-me și eu pe constituțiune, voesc să dau tötă țaria ce pot da argumentării mele.

Eu, d-lor, am avut onore de a subscrie o petițiune care s'a relevat în această Cameră. D. Holban. Celebră petițiune.

D. Maiorescu. Da, în adevăr celebră. Am avut onore de a subscrie așa numita petițiune dela Iași, unde alături cu mine era subscris și d. Emanoil Costache Epureanu, primul președinte al coalițiunei, care a ajuns ca reprezentant al d-v'ostre la guvern după cederea noastră din minister. În această petițiune ceream reforma constituțională.

Veți admite, d-lor Deputați, că atunci când se cerea o reformă constituțională, chiar pe calea pe care însăși Constituțiunea o indică pentru reforma ei, se făcea un act care este în sine constituțional, fie bune, fie rele părerile ce, de altmintrelea, le va coprinde o asemenea propunere. Numai constituționalitatea acestei procedări nu se poze pune la îndoială. O d'ic această pentru a avé dreptul de a vorbi în virtutea acestei Constituțiuni, pe care ca pact constituțional, în genere voim și noi să'l respectăm și să'l vedem respectat. Mai adaog încă la declarațiunea mea:

Am cetit câte va foi de publicitate și am auzit d'icându-se, că conservatorii ar fi în stare să și uite cualitatea lor de patrioți Români până într'atât, în cât să se unescă cu aspirațiunile unei puteri străine pentru a resturna Constituțiunea. Ei bine, am onore a ve declara ca această este o calomnie, că nici unul din conservatorii cei cunosce, nici unul din aceia pe cari am onore a'i cunoste și cu cari stau în relațiuni, nu s'au gândit vr'o dată la un asemenea lucru, și că de și noi am fost aceia cari am cerut reforma acestei Constituțiuni în sens conservativ, când ar veni cine va să o atace prin influențe și forțe străine, am fi cei dintâiu cari am fi alături cu d-v'astră se o apărăm așa cum este. (Aplause).

Voci. Fôrte bine.

D. T. Maiorescu. Fiind că o reformă constituțională, noi trebe să facem și nu străini.

D. P. Ghica. Ați fi, dar nați fost.

D. T. Maiorescu. Dacă aud bine, on. d. P. Ghica d'ice: am fi dar n'am fost. Apoi scie onor. d. P. Ghica că s'a făcut vr'o încercare publică să se restorne Constituțiunea prin străini?

D. P. Ghica. Era un respuns la d'isele d-v'astră.

D. T. Maiorescu. Eu nu am cunoscut asemenea lucruri, căci dacă ați fi avut cu-

noscință, ași fi spus atuncea prin publicitate de care puteam dispune, ceea ce spun acum înaintea d-v. Prin urmare, nu primesc acest: ați fi, dar n'ați fost.

Așa dar, d-lor să revenim la Constituțiune. Constituțiunea, pe care o respectăm cu toții v'e cere, ce? Descentralizarea, o lege comunală mai descentralizată, o lege în care comuna să fie mai independentă. Apoi d-lor deputați, prima întrebare: proiectul acesta de lege face comuna mai independentă și este mai descentralizată decât legea din 1864? În raportul d lui Protopopescu-Pake, să-mi fie permis a releva ore care obscuritate de idei pe care o cred periculășă pentru țara noastră, care ași voi să o înlăturăm din capul locului, căci în această materie trebe să aducem cea mai mare lămurire.

D-lor, raportul confundă tot mereu aristocrație și democrație, un șir de idei, cu centralizarea și descentralizarea, alt șir de idei — și pare a admite un fel de indentitate sau afinitate între centralizare și aristocrație și între descentralizare și democrație.

D-lor, fac apel la aceia din d-v., cari cunosc puțin istoria, ca să sprijine aserțiunea ce o fac, cum că această părere e cu de săvârșire greșită, și aci nu încape controversă, căci este un fapt istoric cu totul sigur. Este o părere greșită, și regret că o v'ed în acest raport, fiind că dă o colere prea stranie întregii lucrări. Ea este formulată astfel: pentru partisanii aristocrației centralizarea le asigură dominațiunea; pentru partisanii democrației descentralizarea este adevărată garanție.....

Voci. Așa este.

D. G. Cantili. Fôrte esact.

D. T. Maiorescu. Este completamente fals, că pentru partisanii aristocrației centralizarea le asigură dominațiunea. (Denegațiuni). Pare că este vr'o îndoială asupra acestui punct....

Voci. Sânt multe.

D. T. Maiorescu. Poze că voi fi în stare să conving pre vre unul din d-v. Ei bine, d lor, care este din Europa Statul ce v'e va servi d v. ca model de descentralizare? Greșesc dacă citez Anglia? Cum scii, Anglia este Statul eminentement descentralizatoriu. Și care este Statul centralizatoriu, al Europei apusene cel puțin, căci pe Rusia am fericirea a nu o cunoste.

O voce. I-ați făcut cunostița acuma.

D. T. Maiorescu. Este Franța. Apoi bine, d-lor, dacă este ceva care este sigur scuit în tötă desvoltarea istoriei, — și unii din domnia v'astră, și mai cu samă dacă nu me înșel domnul D. Ghica va pute mai bine să ne lămurescă asupra acestui punct, căci cunoste Anglia, — apoi este scuit că în Anglia țara cea mai descentralizată, aristocrația teritorială este fundamentul descentralizării administrative, și este și natural.

D. D. I. Ghica. Dar acolo este aristocrația democratică. Cei mai mari aristocrați sânt cei mai mari liberali.

1788 Nr. 1352 de înaltul guvern care precum se vede au avutu de scop a deosebi teritoriul Reșinariului de al Sibiului așa ca aceste doue comune în viitoriu să pôtă viețui în pace fără de a mai avé cauză de a purta procese teritoriale una cu alta. Această sentință cuprinde și dreptul ca Sibieni se pôtă aduce din Șanta lemnele înjos pe cale sau pe apă fără de a fi împedeceți de cine-va în cas de lipsă a cere și loc de magazin dela Reșinarieni.

Cea dintâiu movilă s'au pus în unghiul viilor dela Cisnădiora. După această au urmat celelalte cu totul optspedece movile. Cea de pe urmă movilă au fost ridicată în capul de sus al Dumbravei cei mari unde se învecinează teritoriul Turnșorului, al Poplăcei, al Reșinariului și al Sibiului.

După ridicarea movilelor acestora comisiunea au purces la predarea morilor, a cupțorelor de var și a cărcimelor.

În 5 Decemvrie au umblat comisiunea pe valea călugărilor în sus până la Șanta mare, care s'au fost dejudecat să remănă în proprietatea Sibiui-

lui; în următorele zile însă s'au suit pe munți și au demarcat teritoriul Reșinariului și pe acolo.

În 10 Decemvrie comisiunea în presența reprezentanților dela Reșinariu și Sibiui au asemnat în valea călugărilor din sus de sat, locul de magazin, pe care Sibieni se și pôtă depune lemnele de foc care le vor aduce din Șanta.

În 15 Decemvrie Sibieni prin reprezentanții sei au depus 3400 florini ca desdaunare pentru folosele trase, care sumă sus-numitul comisariu în următoreă d'i venind la Reșinariu și aflându-se adunați mai mulți locuitori din Reșinariu i-au predat în fața lor judeului comunal Comse Grecu, și așa s'au finit procesul care au durat 53 ani.

Marginele teritoriului de pe munte devenite după anul 1788 la îndoială s'au decis prin prea înalta sentință din 17 Faur 1831 în a cărui putere o comisiune ordinată de universitatea săsescă în anul 1832 în presența reprezentanților vecini, au pus de s'au ridicat încă 14 movile (halmuri).

(Va urma).

D. T. Maiorescu. Este aristocrație democratică, ziceți.

D. D. I. Ghica. Ideile cele mai liberale sînt ale aristocrațiilor.

D. T. Maiorescu. Primesc aceste explicațiuni ce binevoii ami da d. Ghica. Vrea să dică, în Anglia aristocrația este foarte liberală, este fundamentul descentralizării. Ei bine să revenim la partea raportului:

„Pentru partizanii aristocrației, centralizațiunea le asigură dominațiunea.“

D. Pake Protopopescu. În afară la noi.

D. T. Maiorescu. Așa dar, vrea să dică, este o aristocrație liberală și o aristocrație aristocratică.

D. D. I. Ghica. Arbitrară.

D. T. Maiorescu. Atuncea raportul trebuia să releve această, fiind că tocmai această este esențiala deosebire între ceea ce voiți d-văstră și ceea ce voim noi. Pentru noi sînt proprietarii teritoriali, precum foarte bine a spus d. Maniu, dar de aristocrație nu poți fi vorba în Statul nostru. Pentru noi proprietatea teritorială este un element fundamental al descentralizării, și democrația, întru cât nu este fondată pe avuții teritoriale credem noi că aduce tocmai pericolul centralizării, precum l'a adus în Franța. În Franța un stat foarte democratic, ați văzut cum, în mijlocul democrației, s'a fondat cea mai mare centralizare. Vrea să dică d-lor, în ori ce cas, cum există cestiunea, această nu explică nimic, și raportul făcea mai bine de a lăsa cestiunea această de aristocrație și democrație la o parte, și a nu vorbi de centralizare fiind că sînt state aristocratice foarte liberale, și sînt state democratice foarte centralizate. Aceste două lucruri se împacă împreună.

Un al doilea lucru, ce ași fi dorit ca d. raportor să nu pue în raportul seu, sînt aluziunile al căror tact mărturisesc că nu sînt în stare a-l înțelege, aluziunile la legea de la 1874, întru cât cuprinde elemente conservative de care am avut onoare a vă vorbi: proprietatea teritorială. D-văstră, d. raportor, dizeți că este dorința unanimă a națiunii căreia îi corespunde proiectul d-v. de lege. Au doră credeți d-v., că conservatorii, proprietarii teritoriali, cari au făcut legea de la 1874, nu fac parte din națiune? Ar fi de folosul nostru ca să afirmăm că națiunea sînt toți afară de proprietarii de teritoriu din România? Și dacă sînt proprietari mai mari de cât d-v. poate să fie o nefericire și un ostracism pentru dînsii că au această pozițiune? De sigur nu. Apoi dacă vroii să exprime legea acea dorință unanimă a națiunii, care după apreprierea mea, spre dauna acestei reprezentațiuni, nu este reprezentată suficient, — căci fără îndoiială, d-lor deputați, dacă o lege comunală are să represinte interesele țerei, — este bine ca și acei cari s'au întemplat să fie astăzi în minoritate, să fie într'un număr suficient reprezentați înaintea d-v., și dacă nu sînt, era bine să nu fie atacați în modul cum s'a făcut.

Vedeți cuvintele: „Crearea a doua colegii în comunele rurale, adică colegiul proprietarilor mari cu impozit de 120 lei anual, care votează prin procurator, și colegiul țăranilor, este pasul spre înfeodare, este sistema deja condamnată de această Adunare Legiuitoare. Dacă Constituțiunea a creat diferite colegii pentru Corpurile Legiuitoare, această a făcut-o pentru cuvinte cari nu și au locul în privința alegerilor comunale, și și nicaeri Constituțiunea nu a prescris ca sistema electorală; aplicată pentru Corpurile Legiuitoare, să fie aplicată și la comune și la județe. Din contra, la comune e nepractică, e absurdă, putem dice.“

Termenul fără îndoiială este parlamentar, dară este tocmai la granița parlamentarismului, și cred că cu termeni de la granița nu era bine a se lăsa încercarea unei Camere, care a lucrat și ea după ceea ce credea că este bine pentru națiune, precum credeți și d-v. că este bine cum lucrați astăzi. Unde ajungem, d-lor, dacă pe fie-care an începem a califica cu asemenea termen lucrările reprezentanților antecedenți ai țerei? Și credeți d-v., că lucrarea care o faceți acum, dacă califica de absurdă Camera trecută, va fi o lucrare care va rămâne? Apoi, d. președinte al consiliului... cred că nu este o secdere pentru d. Protopopescu-Pake, dacă spun că d. președinte al con-

siliului, are ca om, mult mai multă esperiență în țera această despre asemenea lucruri decât, d-sa, — eri sau alaltăeri am citat în debaterile Senatului când era vorba de ce? numai de administrațiunea eforiei spitalelor din București, — a spus următoarele foarte înțelepte cuvinte: „La București se vede că am avut mână mai fericită când am numit administratori cari au rămas până acum sub toate fluctuațiunile politice, și așa a prosperat înainte; la Iași n'am avut aceeași mână fericită: s'au schimbat cei cari i numim alți oameni, cari să fie afară din fluctuațiunile politice, ca să facă să prospereze și epitropia spitalelor din Iași.“ Dacă dară este foarte adevărat această pentru spitale, nu va fi oare foarte adevărat și pentru comune, și nu va fi bine ca lucrarea care o faceți d-v. să fie o împrennă lucrarea tuturilor? și nu ar fi grozav când acum după patru ani a reformei de la 1874, ați face d-v. reformă, și peste alți 2, 3 ani... pardon, d-lor, câtă vreme credeți d-văstră că aveți să rămâneți cu regimul această? 4, 5, 10 ani, cât voiți; dar înțelegeți că are să vie un timp când acest regim va înceta și va veni altul... D. Miculescu. Atunci va fi potopul. (Ilaritate).

D. T. Maiorescu. Imi pare că nu respectați constituționalismul sub egida cărui ne aflăm, onorabile d-le Miculescu. Este lucru natural al regimului constituțional ca partidele să participe alternativ la putere. Se va întempla din nenorocire să vie la putere un partid care să nu aibă vederile d-v., așa e jocul constituțional.

D. B. Maniu. După 7 ani rei, 7 ani buni.

D. T. Maiorescu. — După 7 ani fie, dar ori când ar fi, cred că era mai bine, dacă raportul se presenta ca un rezultat al dorințelor unanime ale țerei și nu se espunea prin cuvintele sale agresive.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Sărbătorile latinității). — Pentru a învedera superioritatea Cântecului latin de Alecsandri asupra celorlalte, reproducem aci traducția a câte-va strofe din poezia unui alt concurent, un poet francez, d. Gaillard, al cărui talent strălucitoriu a mai fost încoronat la sărbătorile dela Arles. Poezia dlui Gaillard este scântetore de imagini și mișcări lirice. Sufierea ei însă nu îmbrățișează totă întinderea ideii, așa cum a propus-o Societatea limbilor romane. Amorul propriu național mărginesc avântul laureatului dela Arles.

Pe când poetul dela Mircescu, în patru strofe, îmbrățișează totă lumea latină, totă suflarea latinității, poetul dela Arles își mărginesc sborul între cōstele latine ale Mediteranei. Apoi poetul român cîntă, pe când cel francez zugrăvesce.

Iacă în traducție fidelă, câte-va strofe din bucata cu care cel din urmă a concurat la Montpellier:

„Cele trei nații surori: Franța, Spania, Italia, naltă în azur fruntea lor albă, c'o mândră corună în care natură unesce papura cu măslinele, mirtul cu stejarul. Și în aceeași mare, înaintea aceleiași velure, ele și scaldă piciorile de granit și gretie, pe când același vînt le sărută cōma, cōma lor de păduri.“

„Europei ai făcut un lēgân, țera augustă! Și acest lēgân erau cele șapte coline. Dând celor doi gemeni ugerul ei lăptos, lupōica fabulosă alăptă destinele noastre; căci preste murii ei, Roma, printr'un vînt înflăcărât suflă deodată în fie-care nație aluatul vieții sale, verva și sufletul ei, religia și legile ei!“

„Tu, tot-dēuna, tu ești țera geneselor și a sântelor zămisliri ale reînvierei! Tot-dēuna în sinul teu viitorul își are cupțorele; în tine universul simte palpând creeri sei. Când scapi de un Cēsar, care se scaldă în sînge, tu faci pe Tacit care-i vestejese numele; iar când o lume vrea să

mērgă cătră alta, tu îi dai de călăusă un Columb.“

„Poesia și valōrea sînt marcați indoită. Pentru a-i vedē toți emblema strălucitoare, ornēză cu dafinul verde, care a încoronat pe Petrarca, cornul în care s'a stins suflarea lui Roland! În timpii feudali ai resunătoarelor bățălii, când reginele tale veghiau din turnurile înalte, cavalerii tei de fer așediau cetățile, iar trubadurii tei cîntau amorul!“

„Rēsboiul.“

* (Mobilizare). „N. W. Tagblatt“ declară, că mobilizarea parțială este un fait accompli. Cele două divisiuni în Dalmația și două divisiuni a graniței militare croate-slavone se pun pe picior de rēsboiu, iar cele două divisiuni din Transilvania își vor urca numărul statului normal de pace. Nu numai artileria, ce aparține acestor 6 divisiuni va fi mobilizată, ci întreaga artilerie va fi puse pe picior de rēsboiu. (Aici în Sibiu nu s'a făcut nici o dispoziție pentru mobilizarea regimentului de artilerie. Red. „Tel. Rom.“) „Presse“ din Viena dice că faimele despre mobilizare sînt exagerate. O mobilizare nici nu se intenționează; dacă s'a aflat de lipsă o concentrare de trupe la granițe, este necesar completarea regimentelor, cari se aflau cu un stat mic. O astfel de completare și chiar concentrare încă nu se pōte numi mobilizare, nici batăr una parțială nu.

* (Societatea maghiară de cîntări din Sibiu) va da Sămbătă în 15 Iunie sara în grădina Hermann o producțiune împreună cu joc. Prețul de intrare pentru persōnă 60 cr., pentru o familie din 2 persōne fl. 1 —, pentru o familie din mai multe persōne fl. 1.50. Începutul la 8 ore sara. Biletele de intrare se pot cumpēra în prāvălia dl Rafael Nuridsán și sara la cassă.

* (O întrunire literară). Precum cētăm în „Timpul“: Vinerea trecută sēra în salonul d-lui Maiorescu a avut loc o întrunire literară, care a fost pentru toți cei de față o adevărată sărbătoare, de ore ce au avut fericirea să aibă în mijlocul lor pe d. Vasilie Alexandri.

Când d. Alexandri intră în salon prin o norocită întemplare, se începuse tocmai a se ceti din „Estetica lui Schopenhauer“ despre „geniul poetic“. Nici că se putea un discurs mai vrednic pentru primirea strălucitului oșpe. S'a cetit apoi poesie.

În urmă, stringându-se toți în giuru'i d. V. Alexandri începū a vorbi. Dintr'una într'alta veni vorba despre Dorobanți atunci chipul poetului se învioră și o suflare de tinerețe trecū din graiul lui în sufletele ascultătorilor. Povesti câte și mai câte despre Curcani, cu multă căldură și într'o limbă românescă de ți era dragă lumea să'l asculte.

La cēsurile 11 trecute, după ce i se exprimă recunoștința din partea cercului că a binevoit a'l noroci cu vizita d-sale, d. Alexandri se retrase lăsând adunării întregi o întipărire foarte vie.

* (Atentatul asupra împēratului germân). Tōte rapōrtele din Berlin constatēză că starea sănătății a împēratului se îmbunătățesce din ți în ți. Hotelierul Holtfeur este încă într'o stare, care causēză ingrigire. Pentru de a nu suferi hotelierul vre'o daună materială, s'a deschis o listă de subscripțiuni în favorul lui; în fruntea acestei liste s'a scris împēratul Wilhelm cu 10,000 marce. Dr. Nobiling încă n'a ajuns așa la puteri, ca să fie ascultat.

* (Tedeum în București). Duminecă, 27 Maiu, la orele 11 dimineța, s'a celebrat de cătră I. Prea S. S. Mitropolitul primat, înconjurat de înaltul cler, un Tedeum, în st. biserica a Mitropoliei înălțându-se un cântec. Dacă vor a face să se înțelegă că cătră a tot putintele pentru conser-

varea ădilelor Majestății Sale Impēratului Germaniei amenințat prin al doilea atentat, ce a fost comis asupra augustei sale persōne.

La această serbare se aflau de față:

DD. ministri, casa civilă și militară a M. S. Domnitoriului, corpul diplomatic, înaltele curți și tribunalele, consiliul municipal, înalții funcționari ai statului, precum și d-nii ofțeri superiori aflați în garnizōnă.

* (Dela congres). Staturile vor fi rangiate după alfabet și adecă: Allemagne (Germania), Autriche-Hongrie (Austro-Ungaria), France (Franța), Grande Bretagne (Britania-mare), Italie (Italia), Russie (Rusia), Turquie (Turcia). Din partea României se află la congres: Brătianu, Cogălniceanu, Bălăceanu, Ferichide I. Sturdza.

* (Moți și Curcani). Astfel e titlul unei broșure, apărute de câte-va săptămāni din românesca și măiestrita pēnă a dlui A. I. Odobescu.

În cele două conferențe ținute la Ate-neu — și pe care le-a întrunit în această publicațiune — autorul tratēză două subiecte atât de interesante, în cât vor rămāne printrē cele mai renumite în analele romānității: rescularea Moșilor sub Horia, în contra jugului străin și pentru redobāndirea drepturilor naționale, vitejia dorobanților și luarea Rahovei din mână Turcilor, în resbelul pentru independința Romāniei și pentru revendicarea drepturilor ei ne-represcriptibile.

Cea dintāiu e povestirea vieii a unei tragedii dela începutul vēcului, tragedie sāngerōsă, dar care dovedē spiritul rēsboinic, consciința de naționalitate, vigōrea nēmului nostru. Cea de a doua e o pagină gloriōsă, scrisă acum cāteva luni de fii poporului latin de la Dunāre cu sānge vitejesc și nobil, pentru mārērea și lauda națiunii.

Astfel prin graiul dulce al d-lui Odobescu, tradițiunea de vitejii se lēgă și se renouesce: faptele presintului nu ne par fāră explicare, alături cu faptele trecutului.

Și de aceia trebuie să mulțāmim istoricului-archeolog, pentru că talentul, cunoscințele și farmecul scrierii sale puse în serviciul unor subiecte atât de patriotice, unor simțiminte naționale prin eselență, ne-au produs două mici lucrări unice'n felul lor și foarte prețioase pentru viitorime.

Credem dar că e o datorie din partea celor ce presidă la respāndirea culturii să facă ca asemenea scrieri să ajungă cât mai mult în mânăle tinerei generațiuni, ca din asemenea isvōre să se adape pentru formarea inimei, ca în asemenea simțiri să crească pentru prosperarea și binele Romāniei.

„U. P. A.“

* (Regele Hanovrei) Georgie V a murit în 12 Iunie n. la Paris în vērstă de 59 ani; regele Hanovrei a fost șeful onorariu al regimentului austriac Nr. 42.

* (Granițele Moldovei din spre Transilvania) scrie „Rom. lib.“ sînt vizitate de oficeri ruși, precum ni se scrie din partea locului. La 25 Maiu v., un maior de stat major rus, însoțit de un cazac, a trecut pe la un pichet de lāngă pasul Palanca. Sentinela romānă postată acolo vedēndu'l a strigat de trei ori să se oprēscă. Iar oficerul rus nevoind să asculte a tras în el fāră a l atinge. Vedēnd că nu e de glumit oficerul rus n'a voit să mai aștepte și al doile glouț ci s'a oprit, spunēnd cine e și ce vrea. După această el a mers de a inspectat de pe un munte romān, întāririile ce face corpul de stat major austriac, pe un munte din săcunime.

* (Limbagiul mānușelor). În sferile înalte engleze, unde tinerele au mai puțină libertate decât cele din clasele de mijloc, amoresații recurg la „limbagiul mānușelor“ pentru a convorbi, fāră pericol, sub ochii guvernantei sau sub ai celui mai aspru veghetorin. Unu da, se dice lāsānd să cadă una din mānușile sale. Când le învērtesce în mână dreptă însemnă că a devenit indeferent, se scōte pe ju-

mătate din mâna stângă mânușa. Pentru a spune că dorește a fi urmat își lovesce umărul stâng cu mânușa. „Nu te mai iubesc de loc“ se pronunță dându-și cu mânușile mici lovituri în bărbie. Pentru „te urăsc“ se întorc mânușile pe dos. „Ași dori să fiu aproape de voi“ se ține netezind gentil mânușile. Pentru a întreba dacă e iubit, se pune mânușa în mâna stângă lăsând degetul cel mare afară. Pentru a face această încântătoare măturie: „Te iubesc“, se lasă să cadă deodată ambele mânuși. „Bagă de samă, ne observă“ se traduce întorcând degetele sale. Dacă voiesc a mărturisi că este supărat, se lovesc cu mânușile partea de deasupra mâinii; „furișă“ le depărtază.

Se asigură că „limbagiul mânușilor“ a fost inventat de o răpitoare tineră nobilă, care l'a comunicat cu generozitate tuturor amicilor sale. Acum nu e nici o singură Jung lady care să nu-l cunoască.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Modeluri

de PROSĂ ROMANA.

b) A. I. ODOBESCU.

Ψευδο-κρυπτικος. Epistolă scrisă cu gând să fie Precuvântare la cartea „Manualul vânătorului“ (de C. C. Cornescu). București 1874. (XII—262 pag.)

(Urmare.)

Cam pe aci ajunsese cu povestea Bisocénul meu, când deodată auzirăm, la spatele nostru, o detunătură de pușcă, urmată de un Donner-Wetter-Saperment! exprimat cu o energie de adevărat granatir cesaro-craiesc. Ne întorserăm iute ochii înderet; dar nu mai era nimeni; tovarășul meu nemișcându-se făcuse nevădit.

— „Sărăcuț de maica mea!“ — strigă din băierile inimii Bisocénul, — s'a răpus domnul „Ininger.“ — (Acest feliu găsise el cu cale ca să localizeze titlul de inginer al tovarășului meu.)

Alergarăm de grabă la locul de unde venise sgomotul și, sub o tufă, găsirăm pe nemișcându-se resturnat pe spate, dând din mâni și din picioare ca să se scole; alături era pușca lui din a căruia țevă eșia încă fum; pușcin mai departe se tăvălia o păserică, printre fulgii ei risipiți pe erbă. Calul, de pe care căduse inginerul, se zăria departe în vale; cu șeua pe densus; el apucase, vesel și în gônă mare, drumul casei, lăsând călărețului libera facultate, sau de a rămâne unde căduse, sau de ași urma calea cu ori ce alt mijloc de locomoțiune.

— „Bine prietene, — dăseu în sfârșit eu pășitului, după ce constatarăm că nu se află nici o primejdie, — fă-me să înțeleg mai întâiu, cum „ai cădud de pe cal? — Apoi pentru „ce ai tras cu pușca? — În sfârșit „pentru ce te-ai depărtat de noi?“ — La toate aceste întrebări, el nu avea alt răspuns decât: — „Asta, ău, nu „sciu!“

Călăuzul nostru nu era mai puțin curios decât mine ca să afle cum se petrecuse lucrurile; dar el cel puțin găsia însuși pentru toate, câte un cuvânt de răspuns și de mângăiere.

— „Lasă, Domnule; nu e nimic, „că ai cădud, pe spate și te-ai rădimitat „în cote. Reu era dacă cădeai pe brânci, „că puteai nasul să-l frângi.“

Căutând apoi prin erbă, el dete preste păserica rănită și jumulită, care se svêrcolia ca vai de densa; era o biată ciocărlie. Bisocénul luându-o în mână, cunoscu îndată ea era ucisă, nu de halice, ci de ciocul gaiței: — „Cu „bună samă, Domnule, dumniata ai „vrut să tragi în pasărea răpitoare și „ai fi nimerit-o; dar lasă, că nu

„e nici o pagubă. Vénatul cel bun tot „al domniei tale a rămas. Vorba ro- „mânului: nu e pentru cine se gătesce, „ci pentru cine se nimeresc.“

Dar nemișcându-se apăsă că el n'a tras de felin cu pușca, că pușca s'a tras singură și că, din aceia, calul spăriindu-se, a sărit și l'a trântit jos, unde l'a și lasat fără rușine nici păcat.

— „Lasă, Domnule, că și așa e bine! — dăcea Bisocénul. — „Dom- „niata tot nu rămâi păgubaș, că, și „dacă n'ai dat în vénat, vénatul ția „picat din ceriu jumulit gata. Și apoi „despre cădătură, să n'abi nici o mâr- „niciune, că pământul nostru româ- „nesc e bun de obrântelă;

Cine cade pe el jos
Se scoldă mai sănătos.“

Și într'adevăr, Domnul Ininger, se ridicase tefăr și fără vătămăre. Se vede că somnul îl podidise pe când Bisocénul îmi povestea basnul, pe care el nu'l putea pricepe, și astfel, pe nesimțite, rămăsese în urmă de noi. Pe când dar nemișcându-se moțăia călare și calul își urma calea în tichă, o veselă ciocărlie se legăna prin aer, ciripind la sóre, întocmai ca și ciocărlia cea din grațioasele strofe ale glumei lui Ronsard:

Hé Dieu, que je porte d'envie
Aux plaisirs de ta douce vie,
Aloüette, qui de l'amour
Degoüis dès le point du jour,
Secoüant en l'air la rosée
Dont ta plume est toute arrosée!
Devant que Poebus soit levé
Tu enleves ton corps lavé
Pour l'essuyer près de la nûe,
Tremoussant d'une aile menue
Et te sourdant à petits bons,
Tu dis en l'air de si doux sons
Composez de ta tirelire,
Qu'il n'est amant qui ne désire
T'oyant chanter au Renouveau,
Comme toy devenir oiseau.*)

S'a întâmplat însă ca, în loc de poetici amantii, ciocărlia noastră să fie audită numai de o gaiță flămândă și, în casul de față, urmașul Banului Mărăcină se vede silit să trecă lyra în mâna strămoșului seu Virgiliu, ca să sfêrșescă acesta istorie.

Pasărea vrăjmașă se repeđi, sbierând prin aer, ca să prindă pe cântăreț, și acesta mititica, în zadar cercă să-i scape prin fugă,

Quacumque illa levem fugiens secat aethera pennis,
Ecce inimicus, atrox, magno stridore per auras
Insequitur Nisus.**)

La țipetele de bucurie ale gaiței, la vaitările sêrmanei ciocărliei, somnosul, plecat pe oblăncul șelei, tresări și, în mișcarea-i zăpăcită, îi cădud pușca de pe umeri; cocoșul se lovi de scară; implătura se descărcă cu sgomot; gaița și calul se spăriră amândoi deodată: una lăsă prăda să-i pice din cioc; celalalt trânti jos pe călăreț, și astfel, vénatoriul fără voie și vénatul neașteptat se întâlniră alături, pe érba verde a plaiului.

Dar calul, ca și gaița, își vedud de calea sa și tovarășul meu rămase pe jos. De acea și Bisocénul, — carele era cam atins în amorul seu propriu de povestitoriu, prin somnul inginerului, — îi spunea drept mângăiere:

*) P. de Ronsard. L'Aloüette, printre poeziile numite Gaietés ou Gaillardises:

Hei! Dônnce ce mult invidiez
Plăcerile dulcii tale vieți,
Ciocărlie, care despre amor
Cânți dinți de dimineță,
Scuturând în aer róua
Cu care e stropită péna ta!
Mai nainte ca sórele să răsără
Tu înalți trupu-ți spălat
Spre al sterge de uori,
Cletinându-ți arpele mărante
Și săltându-te în mici sărituri,
Tu spuți în aer așa dulci cântări
În a ta veselă ciripire,
Încât ori ce amant ar dori,
Când te aude cântând primăvera
Ca tinc să fie păserică.

**) Virgiliu, Georgic. l. v. 406—408: „Pretutindeni unde densa fugind ușurică, tăie vésduhul cu penele sale, iata și inimicul ei, erudul Nisus (orezele) o urmăresce cu țipete mari prin aer.“

— „Veđi, Domnule ininger, dacă domnia-ta sciai romănesc și ascultai la „basnul meu, nu erai să pați atâtea „nevoi! Dar fie! când este vorba des- „pre vénătoare, apoi poți să te laudă că ești născut cu tichia în cap, și

Vénatoriul norocos

Umblă bucuros

Pe jos.“

Astfel, nu urmarăm calea spre Bisoca. (Va urma.)

Sciri ultime.

(După „S. d. T.-B.“)

Berlin, 14 Iunie n. „Pol. Corr.“ anunță din Berlin: Convorbirile confidentiale între delegații congresului privesc retragerea trupelor engleze și rusesci dinaintea Constantinopolei. Întâlnirile în persoană au mijlocit o apropiare între Andrassy, Beaconsfield și Șuvaloff.

Delegații români voiesc a cere rădicarea principelui României la Mare-duce. Germania va suscita cestiunea emancipării jidovilor romănesci.

Berlin, 14 Iunie n. La prânđul de gală de eri diu castelul regal, la care au fost invitate 160 persoane, principele de coronă a rădicat un toast; el a mulțămît pentru dorințele reprezentanților congresului de a se reînșănătoșa împératul și a exprimat în numele seu și al împératului dorința de a vedé silințele reprezentanților congresului încoronate de ajungerea la o înțelegere, carea să fie cel mai bun amanet al păcei generale. Principele a beut în sănătatea guvernelor suverane, a căror reprezentanți compun ilustrul congres.

London, 14 Iunie n. „Times“ anunță: Congresul probabil că se va încerca a modifica declarațiunea de la Paris în privința luării proprietății private pe mare.

„Daily News“ anunță: Ostilitățile între Ruși și insurgenții din munții Rhodope s'au sistat.

Bursa de Viena

din 2/14 Iunie 1878.

Metalierele 5%	63 95
Împrumutul naț. 5% (argint)	66 15
Împrumutul de stat din 1860	113 75
Acțiuni de bancă	841 —
Acțiuni de credit	235 50
London	117 40
Argint	102 75
Galbin	5 69
Napoleon d'aur (poli)	9 39
Valuta nouă imperială germană	57 95

Economic.

Mediaș, 6 Iunie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 9.20—8.80; Grâu secăreț fl. 7.—6.60; Săcară fl. 6.40—6.20; Ovės fl. 3.40—3.; Cucuruz fl. 6.50; Semēnță de cânepă fl. 14—12; Fasole fl. 7—8; Cartofi fl. 3; Fēn fl. 2.60—2.80; Cănepă fl. 64—68; Slănină pro 100 chilo: fl. 68—70; Uns óre depore fl. 70; Sēu de luminări fl. 40—56; Spirit pro grad 12 cr.; carne de vită pro chilo 36 cr.; carne de porc 44 cr.; Óue 7 de 10 cr. —Têrgul de ađi a fost bine corcetat. Bucatele n'au scăđut în preț, deși timpul este excelent și cu el speranța unei recolte bogate.

Arad, 8 Iunie n. Plóia și sêrbătórea sânt causele, că comerțul de bucate, s'a lănceđit scăđând prețurile cu cât 25 cr. Grâu s'a oferit fôrte puțin, tocmești și mai puțin; morarii, singuri cumpératori, nu s'au prea arētat aplecāți ași umplé grănarele acum în ajunul recoltei. Prețurile au scăđut deci la fl. 8.60—9.40 pro majă metrică. Sēcara n'a fost băgată'n samă, o singură tocmelă abia cu fl. 7 pro m. m. Orz abia a reușit cu fl. 6.50 pro m. m. Ovėsul s'a vëndut cu fl. 5.70—6 pro m. m. Cucuruz puțin și puțin tocmești, marfa de frunte cu fl. 7—7.10 pentru Ardél; vinărsările de aici s'au cumpérat cu numai fl. 6.25—6.75; marfa din România a avut bună trecere, reușind cu fl. 6—6.75. Spiritul s'a manșinat la prețurile de mai-nainte, tocmești în mare 31—31.50 fără bute, în mic 32 fără, 33.76 inclusive bute pro %, litră.

Estras din fóia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 2 Iulie și 1 August imobil. lui Ioan și a Revecei Muntean în Abrud (jud. cerc); în 2 Iulie și 2 August

imobil. lui Ioan Berindan și soției sale în Baia mare (jud. cerc); în 17 Iunie imobil. lui Frideric Schmidt în Mediaș (jud. cerc); în 19 Iulie și 19 August imobil. lui Daniil Darvai în Odorheiu (trib.); în 10 Iulie și 10 August imobil. lui Iosif Liebhardt și soției sale în Turnișor; în 28 Iulie și 19 August imobil. lui Nicolae Isdrail în Orlat; în 2 Iulie și 2 August imobil. Mariei Weber și soți în Amnaș (tribun. Sibiu); în 8 Iulie și 8 August imobil. lui Sigismund Gall și soției sale în Deva (tribunal); în 24 Iunie imobil. lui Ioan Orban în Ciucia (ofic. comunal); în 25 Iunie și 25 Iulie imobil. lui Nicolae Petrovici în Becicherecul-mare (ofic. cărțil. fund.); în 5 Iulie și 5 August casele lui Ioan Leitner jun. în Arad (ofic. cărțil. fund.) —

Nr. 98.

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa a III. Vorța cu filia Valea-Lungă, protopresbiteratul Iliei-Mureșului se deschide concurs în urma ordinațiunei Preavenerabilului Consistoriu archidiececan dto. 16 Martie, 1878. Nr. 715 B. cu terminul până la 29 Iunie 1878, prelângă următoarele emolumente:

1. Casa parochială cu grădină de legumi de 332^m².
2. Pământ arătoriu de 7 jugere 1506^m².
3. Fēnaț de 1 juger 869^m².
4. Pământ neroditoriu numai de pășune 15 jugere.
5. Dela 100 familii câte una măsură cucuruz și dela 50 familii câte două măsuri cucuruz cu tuleu — măsura de 16 cupe. —
6. Stola usuată dela 150 familii, din care a treia parte compete cantonului.

Aceste emolumente computeate în bani dau suma de 447 fl. 20 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochie vor avé a-și așterne rugările instruite în sensul statutului organic la subscrisul până la terminul indicat.

Gurasadului 1 Maiu, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.,

3—3

adm. prot.

Nr. 106.

CONCURS.

Devenind vacantă stațiunea de paroch în comuna Bacaiț aparținătoare protopresbiteratului gr. or. II al Gioagiului, pre lângă concediul Preavenerabilului consistoriu archidiececan se escrie concurs cu terminul până la 29 Iunie a. c.

Emolumentele sânt:

1. Casă parochială și cuchnă într'un edificiu cu casa de scoldă 120 fl.
2. Venitul stolar usuat care după calculul de mijloc aduce pe an 120 fl
3. Dela 172 familii câte una ferdelă bucate și adecă 42 familii grâu computat a 2 fl. ferdela 83 fl. ér dela 130 familii cucuruz sfărîmat a 1 fl. 60 cr. 208 fl.
4. Dela 172 familii câte o đe de lucru a 25 cr. 43 fl.
5. Folosirea cimiteriului 30 fl. de tot 485 fl.

Doritorii de a ocupa această stațiune de paroch. ca clerici absoluți au a-și așterne suplicele lor la acest scaun protopopesc până la terminul mai sus indicat.

Secă rémb, 10 Maiu, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Sabin Piso m. p.,

3—3

ppresbiter.

Din cauza SS. Sêrbătóri numărul următoriu va apăre Joi în 8 Iunie.